

FORD FAIRLANE 500

Echte Amsterdammer

Gerard Wallis de Vries wil auto's waar wat werk aan zit en die een verhaal hebben. Gelukkig kruiste deze in Amsterdam gemaakte Ford Fairlane zijn pad.

Autoliefhebber ben ik eigenlijk altijd geweest, maar ik heb een voorliefde voor auto's uit de jaren vijftig en zestig. Ik rij graag toertochten en rally's en dan is het belangrijk om goed mee te kunnen komen in het dagelijkse verkeer. Ik neem mijn auto's ook gerust mee voor een rit naar Frankrijk, de beurs in Reims bijvoorbeeld.

Het regelen en het uitzoeken, het werken aan een klassieker en hem uiteindelijk op de weg krijgen is voor mij het leuke. Ik heb eigenlijk nog nooit een kant-en-klare auto gekocht. Een vriend heeft me geattendeerd op deze Ford Fairlane. De auto stond al zeker twintig jaar in een boerenschuur, ergens in een wei in Noord-Holland. Grotendeels gedemonteerd. Maar de schuur moest leeg, dus de Fairlane moest eruit. Hij is in 1964 gebouwd in de Ford-fabriek in Amsterdam

en nieuw verkocht in Zaandam. Jaren later is hij overgegaan van de eerste eigenaar naar een monteur van die Ford-garage. De eerste eigenaar heeft de auto gekoesterd en heeft er maar heel weinig mee gereden. De monteur kocht de Fairlane met het idee om hem rustig op te knappen en er later van te gaan genieten.

Toen ik de auto voor het eerst zag, waren de spatbordschermen en de motorkap eraf en zat er een laag van 25 jaar stof en vogelpoep op. De motor was eruit geweest, de remmen waren gereviseerd en er zaten ook vier ongebruikte banden onder. Kennelijk is het plan geweest om de auto weer als nieuw te maken, maar het is toch anders gelopen. Er zit een triest verhaal achter, uiteindelijk heeft de betreffende monteur het opgegeven, hij wilde niet meer met de Fairlane rijden. Er werd mij bij die eerste ontmoet-

ting verteld dat onder die laag vogelpoep een auto schuilging die maar 60.000 kilometer had gereden. Dan denk je 'dat zal wel', maar toen ik het portier opentrok stond ik perplex: wat is dit? Ik zag het interieur van een nieuwe auto! Ik heb de Ford meegenomen en thuis eerst eens flink gewassen. Tijdens het afspoelen bleek al snel dat al die jaren vuiligheid van de carrosserie geen goed hadden gedaan, hele stukken plaatwerk waren gewoon kaalgevreten! Verder was de auto wél gaaf en schadevrij.

Hij moest dus opnieuw gespoten worden, maar ik heb zoveel mogelijk alles origineel gehouden. De binnenkant van de portieren en de motorkap bijvoorbeeld zitten nog in de originele lak. De motor bleek goed te zijn, maar alles er-

Een traditioneel Amerikaans stuurwiel met diepliggende naaf en een stuurpook voor de versnellingen. Onder: de V8-motor ziet er met zijn blauwe luchtfilterhuis en rode kabels weer spic en span uit.

omheen is nagekeken en waar nodig vernieuwd. Daarna is de boel weer afgebouwd. Het was een bouw pakket toen hij hier binnenkwam, met veel losse delen in dozen. Maar op een kleinigheid na zat alles erbij. Er ontbrak wel een letter van de Ford-merknaam op de motorkap. Maar via internet is bijna alles nog te koop. Zoals gezegd waren de remmen en banden 'nieuw', maar je begrijpt dat ik die ook maar heb vervangen. De motor was ooit gereviseerd en zag er prima uit. De olie van de motor en de versnellingsbak is een paar keer gespoeld en daarna draaide het blok alsof het gloednieuw was. Drie jaar geleden stond ik in de schuur in de polder en twee jaar geleden is de Fairlane weer op de weg gekomen. Tijdens het rijden kwamen er nog wat dingen aan het licht, maar alle kwaaltjes zijn er nu uit.

Dat het een echte Amsterdammer is, zie je maar aan een paar kleine dingen. Er zitten bijvoorbeeld raamslingers op de binnenkant

van de deuren, want hij heeft geen elektrisch bedienbare portier ramen. En er zit een Nederlandse handleiding bij. De eerste eigenaar is vermoedelijk in de fabriek geweest, want in de auto lag een boekje dat je bij een fabrieksbezoek kreeg overhandigd. Het was sowieso een tijd-machine; ik kwam van alles en nog wat tegen. Een zo goed als nieuwe bandenspanningsmeter in het originele hoesje, een soort pechlamp die je met een lang snoer kan aansluiten op de aansteker, het originele eerste kentekenbewijs, maar ook allerlei boekjes met aantekeningen over bestemmingen die de vorige eigenaars hebben aangedaan. Zo heb ik gezien dat ze er ooit mee in Frankrijk zijn geweest. Er zit een relatief kleine V8-motor in met 260 cubic inch inhoud, 4,3 liter, en dat is een verrassend fel motortje. Het is dus zeker geen karakteristieke, logge, fullsize Amerikaan. Het is een erg fijne auto om in te rijden. Dus ook ik ga er waarschijnlijk nog wel een keertje mee naar Frankrijk!

★ Hij is in 1964 gebouwd in de Ford-fabriek in Amsterdam ★

De eigenaar

NAAM Gerard Wallis de Vries, 50 jaar, Wateringen
BEROEP Verzekeringsagent
TOEKOMSTPLANNEN De brandstofmeter moet gerepareerd worden, ik heb al tweemaal de vlotter in de tank vervangen, maar nog zonder resultaat.

Weetjes

Zo'n 90 jaar geleden opereerde Ford Nederland vanuit Rotterdam. Maar omdat de onderhandelingen met de gemeente Amsterdam over een nieuwe vestiging voor Ford gunstiger verliepen dan met Rotterdam, werd daar een nieuwe fabriek gebouwd, bij de Hembrug. Er werden jarenlang auto's van Ford Engeland, Duitsland én Amerika in elkaar gezet, maar ook lichte bedrijfswagens en vrachtauto's. De laatste Ford (Transit) werd er in november 1981 geproduceerd.

Ford Fairlane 500

bouwjaar	1964
nieuw prijs	f1.13.250,- (€ 6000,-)
gemaakt van/tot	1962-1964
geschatte waarde	€ 12.500,-
topsnelheid	165 km/h
acceler. 0-100	13,5 s
gem. verbruik	1 op 6,5
motor	V8, 4265 cm ³
max. vermogen	164 pk
max. koppel	350 Nm
transmissie	autom., tweetraps, Ford-o-matic, achterwiel aandrijving
massa leeg	1467 kg

Fabrieksgegevens, voor zover te achterhalen

Kijk op [YouTube.com/autovisie](http://www.youtube.com/autovisie)